

ermé: Martos, Keszegfalva, szomszéd határokból kárba dás még mindig tart s élni gyallai országotat is el.

ati hirdetemny. megyei gazdasági egyesületi állomására pályázat hirdet.

ni képesség mellett megk. illető pályázó anyagi bizto.

33. junius hó 5-én tartott ül.

Ferenczy Elek ideiglenes egyesületi jegyző.

26 hold és 1208 öl a iránt, f. 1883. évi ju. első árverés kívánt sikert: arra nézve újabb t, s a végett határidőül 1883 ik évi julius hó . e. 9 órája tüzetett ki ácsst-rnébe s egyszer-s feltételek megtekintés 5 hivatalra ujjolag ki.

1883. junius 21. A városi tanácstól.

nkint 3 sorsolás.

lius 1-én. 000 forint. To- mény 1000, 0 frt, 30 nyer.

ztési sor- sorsolásban a egy to v á b b nyre.

ÖZLETÉBEN országban.

VIZ.

rint nagy forgalom- nek

sóslug-forrás vizein- tal

iz források atatal

Szerkesztőség és kiadó hivatal
Piacz. SIMONFFY-ház a város- házával szemben.
HIRDETÉMNYEK.
előfizetési pénz és a kiadás körüli panaszok, valamint a lap szellemi részét illető minden közlemények ide intézendők
Bármentetlen levelek csak ismert kezektől fogadhatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.
A SZABADELVÜ PÁRT KOZLÖNYE.

Megjelen n a p o n k é n t, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:
Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt —
Félévre 5 frt —
Negyedévre 2 frt 50 —
Egy hóra 1 frt —
Hirdetési díj:
Öt-hasábospetiteor egy szerbi boigtatásért 5 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
Nyiltér 4 hasábos petiteorért 20 kr.

X. évfolyam. 1883.

Debreczen. Szombat, junius 30.

135. szám.

Miskolc Lajos Debreczen város volt főispánjának bucsu levele.

Egy nemes, jellemzilárd, tündöklő becsületű, munkás és érdemekben gazdag férfi tűnt le a közelet teréről, melyen évtizedek óta ritka buzgalommal szolgált. Hét éve mióta Ó felsége bizalma Debreczen város és Hajdumegy főispáni székébe tiltette Miskolc Lajos urat s e hét év alatt csak becsülni, tisztelni, szeretni tanulta őt e város és e megye minden lakosa.

S midőn most egy szomorú betegség által megtörve, szemeinek fénytől megfosztva, bucsut vesz tőlünk, a legigazabb fájdalom, a legőszintébb kívánatok kísérik magányába. Engedje az egek ura, hogy őt megerősödjve újra visszaterm lássuk a közpályára, melynek disze büszkesége volt mindenkor.

A bucsulevél, melyet távozó főispánunk Debreczen város közönségéhez intéz s melyet alább találnak olvasóink, a legközelebbi közgyűlésen fog felolvasatni. E bucsusorok is tükröi a nemes és magas állásban is szerény léleknek, ki nem akar semmit saját érdemének tulajdonítani s a mit tett, csak egyszerűen kötelessége teljesítésének tartja.

E bucsulevél így hangzik:

Tekintetes városi közgyűlés.
Ó Császári királyi Apostoli Felségének f. évi junius hó 14-én kelt legfelső elhatározásával főispáni állásomtól sulyos zombajom indokából benyújtott hivatali lemondásom folytán legkegyelmesebben felmentetvén, a midőn Felséges Urunknak e kegyelmes tényleg folytán, mint hét éven keresztül ezen történelmi nevezetességű nagy magyar város volt főispánja a közelet teréről a magánéletbe visszavonulok, s midőn így azon kapos mely köztem s ezen szép virágzó szabad királyi város derék tisztikara, törvényhatósági bizottsága, s lakossága között létezett immár megszakad: nem mulaszthatom el, hogy

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

SZIV NÉLKÜL.
Regény.
Írta: ERNSTO;
fordította: V. G.
(Folytatás)

De minél többször ereszkedett Déran-courtal szóvitába ezen vélemény felett a büszke fiatal lány, annál nagyobb arányban idegennek tűnt fel előtte, hogy egy ily szellemes, határozottan az élet komolyabb oldala felé törekedő fiatal ember, megelégedhetik egy fél gyermek üres fecsegéseivel. Bár a két leány közt nem nagy év különbség volt, Éba mégis túltett érett gondolkodásával és ismereteivel, nem csak Blancán, hanem sok idősebb leány ismerőscin. Daczára zárdai neveltségének, Éba nem volt közönséges, felületlen és tudatlan Levantinó; atyja befolyása, képessége és nagyravágásával egybe forrt, őt a komoly tanulmányozásra terelni. Szakadatlanul igyekezett tanulmányait gazdagítani, eszének élességét képezni, Éba még eddig nem bánta meg, hogy érzéki oldalának hajlamai, oly szűkölköve fejlődtek ki. Eltekintve attól, hogy hidegsége felett saját atyja sem ütközött meg, nézetét nem titkolta el, hogy környezetében minden, ami azon hangzatos név „szerellem“ és „átszellemlés“ sel ékeskedett leginkább valótlán érzés volt; a korabeli leányokkal, az izetlen férfakkal való társalgás, ugy sem nyújtott neki semmi gyönyört és ő mindenkor magányba vonult, amely mindinkább bensővé vált.

Azon este óta, midőn Éba Déran-courtot, Verdier asszony és kisasszony mellett látta

köszönetet mondva kötelességekkel terhes állásomban a közjó előmozdítására kifejtett hivatali hazafias érzelmekben, mint értelmiségben gazdag, a magasra emelkedhet minden tényezőjével díszkedhető ő város ügyének vezetése. érdekeinek előmozdítása s fejlesztése — körül, kifejtett szorgalmáért — s hogy megfeletem e csak részben is a tisztelt törvényhatóság jogos igényeinek s várakozásának nem tudom, ez nem is az én, hanem a városi tisztikar, s a Tekintetes Bizottság megbírása alá tartozhatik, és legfellegb csak annyit mondhatok, hogy egész hivatali pályámon soha az önérdék, hanem mindig a közjó előmozdításának érdeke vezetett; teljes erőmből minden igyekezetemből e nemes város javára munkálni törekedtem, s ha ezt nem érthettem el annyira amennyire én óhajtottam s önk óhajtották volna: ez nem igyekezetemen, buzgalmon, hanem hanyatló korommal járó gyengeségemen mulhatott.

Fogadja a nagyrabecsült tisztikar a hivatalos teendői körül kifejtett szorgalmait, irányomban viseltető bizalmas magatartásáért; fogadja a mélyen tisztelt bizottság mindenkor tanusított jóakaratu szives támogatásáért, melyel hivatalom vitelét megkönnyítették, fogadja a város tisztelt közönsége irányomban viseltetett jóindulatáért köszönetemet, soha meg nem szünő hálámat.

En mint a magán életbe visszatért egyszerű polgár mindig kedvesen fogok visszaemlékezni az itt töltött időkre, s büszke leszek egész életemen keresztül arra mindég, hogy e virágzó várost 7 év folyamán át kormányozhatni szerencsés voltam. Kérem a nagyra-becsült tisztikart, a mélyen tisztelt bizottságot, s általában a város egész tisztelt közönségét őrizzenek meg Önök is engem emlékezetükben, tartsanak meg továbbra is nagyrabecsült jó indulatukban.

Debreczen 1883. junius hó 24.
Miskolc Lajos.

A tiszta-eszlári eset alkal-mából.

A „Nemzet“ tegnapi számában annak jeles szerkesztője Visilmrétől

ülni, büszke visszatartással, ezután csak azon órákban lépett saját terrasseokra, midőn a könyvezető, az üzleti helyiségben volt. Ezen időben Blanca, csak futó pillanatokra volt látható, mert napközben mindig anyjának segített házi foglalatosságokban; de az enyhé teli napokban Éba, az ablakot nyitva látta s ismét áthallottak a ház bensejéből az elfolyott hangok. A mily béke, rend és egyszerűség, oda a t uralkodott neki talányosnak tetszett; előtte Verdierné büntérsa volt tolvaj férjének, ki a lopott százezerket dugaszban tartja. Hogy Déran-court sejtette e ezt, vagy csakugyan annyira elvonta Blanca, alapjában minden figyelmét?

Ezen csunya gyanúsításokkal lépett fel egy reggel, sétat tenni a pléhtetőn s kellemetlen gondolataiban, a leányt, atyja megjelenése zavarta meg, ki csaknem lélegzet nélkül érte el a lépcsőt és most váratlanul lépett a megrémült elé.

„Mi történt?“ Alig volt ideje felelni, midőn heves szavakban kitört; — József itt van.
— József? — kérdi Éba csodálkozva.
— Mit akar?
Ugy látszik, hogy a sürgönyök és levelek, melyeket anyja halála után kapott, — épen Monakóban volt, — némely részben nyugtalanító, mert a levél vétele után, mely még határozatunk szerint volt írva, azonnal ultra kelt Alexandria felé, bizonyára kissé különösnek találta, — és mint kérdeztelenül mondá, zsebében jelentékeny nyert összeggel; s rólád mint menyasszonyáról, a régi módon beszélt s kérdi tőlem, hogy szükségesnek tartom e a gyászév elteltét bevárni vagy az esküvőt előbb bevárjuk. Én persze bizonytalanul nyilatkoztam s alkalmat kerestem, hogy Déran-court által, ki a mellékszobában dolgozott néhány levél közt, egy gyorsan fo-

gymagzott sürgönyt a Toghur kezébe játszhassak, a melyben azonnal ide hivatom.“

Éba, atyjának végső szavainál, bár őszszerezett, de gyorsan észbe kapott s kérdé atyjától: „Hogyan akarsz Wardin előtt szerepelni?
— Oly udvariasan, amint csak lehet, — felelé Danil. Épen ma estvére, meghívtam vacsorára és megígértem neki, hogy megérkezéséről, téged azonnal értesítelek. Ha az igaz, hogy nagy vagyonnal rendelkezik, nem szabad vele ellenkedni, azonban Toghur dolga József ellen támadást intézni Mindazáltal ugy látszik, hogy a nyert összeg mennyiségét, nem akatja tudatni, — tulajdonképen elnézéseimet a száztól emelkedése szabályozza.“
— Nem tudhatnád e te meg, hogy szavának mennyiben lehetne hitelt adni?
— Fájdalom, Moniban semmi összekötetése sincs. . . Mégis várj csak, most jut eszembe, talán Simon által szerzethetnek tudósításokat, ki bizonynyal ismeri azon embereket, kik a játék termeket szemmel tartják.
— Nem azon rendőr Simon, ki nekem az új könyvezetőt ajánlotta?
— Ugyanaz, és Déran-court maga intézhetné ezen kérdést hozzá, hogy az én nevem távol maradna.“
— Hogy ezt tetszed, be kellene őt avatni, Józsefhez viszonyodba, — jegyzé meg Éba.
— Ezen szó, beavatni, nem helyes kifejezés erre nézve, kedves gyermek. Ez az ember egy kitünő dolgozó gép, kit egyszerűen, a megtestesült munkásságnak tartok. Hogy egy feladatot adok neki, érte vagy nem érte elvézgi azt.“
— Azon benyomás, melyet reám tett, ezen jellemzéssel, egyáltalán nem öszhangzó, — felelé a fiatal leány gondolkodva. — Ami

Hiszen hálás dolog lehet, uszni az árral, s nem akarni feltartózni a szenvedélyek visszafelé irányzott dühét sem. De én azt hiszem, e földnek, e népnek mégis csak drágább lesz e szenvedélynél az az örök igazság, mely az emberi jogok sérthetlenségére, a jogegyenlőségre, a felelősségre, a szeretet tanában rejlik. Es ha a nyiregyházi sakterek piszkos és ellenszenves alakjaira tekintve, vannak is, a kik szemébe kaczagnak, a ki emberjogokat emleget: engem meg nem renditenek a hitben, hogy a jövő mégis azoké, kik biznak a nagy, nemes, világfontartó emberek diadalában, melyek nekünk — kik idealismusunk korában nem antisemita élez és komoly lapokból tanultuk megbecsülni a kereszténységet — melyek nekünk, és sok század óta a világ legjobbainak, a francia forradalom óta az egész civilizációnak vezéreszméi. És a korban, mely e diadalt meghozza — minden iskola azon dolgozik, hogy e kor elkövetkezzék — abban a korban szegyelni fogják azon rétegek abberatioit, melyek az igazságszolgáltatást újra oda akarták állítani, a hol sok százada nem áll, a vallásgyűlölet középkori meséből megtorlásra alapot merítő üldözés talajára, s mintegy részben megzavart itéletű idő fenkölt kivételét fogják emlegetni, hogy az állam képviselője, a kir. ügyész, birt bátorsággal és itéletbeli emelkedettséggel nem hiúni e mesében.

Nem azokat a vádlottakat védem én, kiket a nyiregyházi törvényszék előtt láttam. Ugyök nem tartozik rám, s mióta tollammal nézeteimet a közönség előtt elmondani adatom, soha, egy percze sem tartottam feladatomnak sem azt, hogy az igazságszolgáltatást reauszitsam valakire, sem azt, hogy az igazságszolgáltatás karját feltartóztassam valaki ellen. Amaz emberek is — kiknek boszszu éven át tartó fogságát, ha ártatlanok, nem kevésbé szánom azért, hogy ellenszenves zsidók — amaz emberek is lehetnek bizonynyal bünyösök. A mi, igazságtalan, a mi elszomorító, a mi megrendítő: az, hogy bünük az évhosszat folyt vizsgálat egész irányja az impulsust attól merítő saját minden lapja, s a tárgyalás izgalmai által elkábitott

beszélgetésünkél Déran-court ur sok önállóságot fejt ki.“

— A társalgási órákban más tulajdonsággal lép fel, mint az üzletben, felelé a syria. Veletek leányokkal, fecseghet akár-miről; velem szemben, csendesesen és engedékenyen viseli magát. Épen ez tetszik nekem ezen emberben, miszerint megelégszik vele, hogy nekem jobb kezem lehet, ellenben Verdier, bár kitünő üzletember volt, sokszor megkísérté terveim felett vitakozni.

— Csak ne nagyon bízzál benne — figyelmezteti Éba — „háziával“ nagyon bizalmas lábon látszik állani.

— Annál jobb, annál jobb — felelé a bankár.

— Hogyan te nem félsz, hogy ily környezetben könnyen elromolhat?

Danilnak egy határozott „nem“ volt ajkán, de lenyelte és halkán csak annyit mondott: „Rosszabb kezekben is lehetne.“

— Te oly elnézéssel vagy ezen emberek irányában, — mondá Éba bosszus hangon, mely engem bámulatba ejt. Azt lehetne hinni, mintha ezen ember, kit husz évig tartottál, hála fejében nem lopott volna meg!
— Hogy felingerültél Éba! felelé a bankár erőltetett nevetéssel. — De szakítsuk félbe beszélésünket, vedd magadra József mulattatását, míg én Déran-court-nak megbízást adok, Simont illetve.

— Még egyszer figyelmeztetlek, — kiáltá Éba, mialatt együtt haladtak lefele a lépcsőn. — Ne enged nagyon mélyen kártyádba tekinteni. Mert ha kém volna . . .

— Kitől s miért küldve? mondá Danil félig ijedten, félig nevetve. — Azt gondolod talán, hogy philantropikus collégám a bankban Fellahoknak adott kölcsönért, gyanuba vesznek? ezen üzletet egészen magunk

közvélemény nem egy organuma által vallásuk, egy egész tudományos világ által ismert, évezredek óta át, meg át kutatott, az emberiségnek sok nagy szellemet szolgáltatott vallás tanaival, vagy csak ritusaival hozatott összefüggésbe. Ez az, a mi ellen nem szününk meg tiltakozni s e tiltakozásunkban — nem kétkelünk — szövetségünk lesz Magyarországon a mérséklet, az igazság, a szabadelvűség. S ez az, a miért nem szününk meg ismételn, hogy az ott lévő kir. ügyvézi helyettesnek nem rejtegetett hitetlensége ama mesés bűn iránt nemes, méltó, helyes, a dolog természetéből folyó, a külföld által már is igazolt, s a jövő által föltétlenül igazolandó magatartás volt.

Magyarország törvénykezési előtt egykor — nyolczszáz évvel ezelőtt — vádlottak gyanánt állottak a boszorkányok. Bizonyára azok sem voltak rokonszenvesebbek lények, mint a tiszta-eszlári sakterek s büntelenségükhez sem minden esetben fért nagyobb kétség. S azért Magyarországnak első humanus gondolkodója — ki uralkodó, ítélőbíró, s közváltó volt egyben — birt bátorsággal kimondani, hogy a boszorkányokról, „quae non sunt, ne legyen többé szó. Vajjon a vérivás babonája, melyet a tizenkilencedik század nagy talmud- és zsidó theologia tudományá bizonyára jobban és általánosabban megezáfolott, mint a tizenegyedik századé, a boszorkánybabonát, az oly vádak közé tartozik-e melyek elé a magyar felvilágosultság nem kiálthatja oda a maga „nulla questio fiat“ ját?

Én azt tartom, hogy oda kiálthatja; jól teszi, hogy oda kiáltozza; kötelességet mulasztott volna, ha oda nem kiáltozza volna.

S ha azok a vádlottak mégis bűnösök? Ha lelkiükön csakugyan ember vér szárad? Ha a tiszta-eszlári lány mégis az ő áldozatuk volt? S ha a felvilágosultság bűnösök érdekében emeli fel szavát?

Nem arrogálhatom magamnak, hogy e kétség föl nem merül előttem. Ama lány gyilkosa — minden az ellenkező mellett szóló bizonyosság s minden psychológiai okoskodás ellenére — ott lehet ez emberek közt is s a szó, mely védelmükre felhangzik, védhet s megoltalmazhat gyilkost is. De hát ki lesz a vétkes ebben? Azok, a kik egy vétek megtorlását az első pillanattól kezdve egy valóság elleni gyűlölködő váddal hozták rémes kapcsolatba. Ha amaz emberek állítólagos bűnösök csak meg is kísérlettek volna keresztény más alapot, mint azt a babonát, melyet a középkor Nyugat-Európa előtt rég megezáfolott meséjének nevezett, nem Szeffert, nem Eötvös Károlyt, hanem Renan Ernőt és a conservatív Journal des Debats; ha általános emberi alapon s nem egy vallásra ráfogott rítus alapján igyekeztek volna megoldani a rejtélyt: akkor lehet, kevesebb zajjal, kevesebb izgalommal, — de bizonyára egészebb sikerrel — állának e rejtélyes eset megoldásával szemben.

Az elfogultság érdeke volt, mely provokálta

rendezük Eba s te csak nem segítesz a verpadra küldeni!

Ó nem felelt, minthogy apa és leánya Noémi ajtaja elé értek, magán nevető hangok hallottak, a beszédet félbe kellett szakítani.

— Udvariasan visoled magad, — sugár még a bankár leányának s aztán ennek szobáján keresztül dolgozótermébe sietett,

Wardán József, kit Éba beléptekor maga előtt látott, szép délies barnasága, mintegy husz éves férfi volt; fénylő fekete haj, hasonló színű szakál és nagy nyugtalan szemekkel Termete sovány és kihívó, keze mely egy árnyalattal fehérebbnek tűnt fel arcánál és nyakánál, értékes gyűrűkkel volt megrakva. Legujjabb szabású, feltűnő színű öltözéke, ép oly fészeken állt rajta, mint a finom lacezipók. Amint Ebat megpillantá, a meglepetésnek egy magas hangján tört ki, lángoló szeméit halvány kezével árnyékolta be és a fiatal leány felé tartott, mintha ennek lábaihoz akart volna borulni. Éba félre vonult és az arabnyelvet használva, földihez így szólt:

— Jó reggelt Wardán ur!

— Éba! tündérő, a lányok legszebbike, ennyi az egész fogadtatás? — kiáltá francziál, magát szinpadra állásba helyezve.

— Engedje meg részvételem kifejeznie...

— Ezen pillanatban nem, midőn a esodát és örömtől magamon kívül vagyok. Résztvevő szavakra edes vigasztalónom marad még ideje! Láthatja nem is vagyok gyászruhában, oly hirtelen következett be elutazásom.

— Monte Carlóból, egészíté ki a fiatal leány. — Azt hiszem, hogy utban van Abukir fele, hová már fájdalom későn érkezik.

„Kíméljen meg,“ kiáltá Wardán és hevesen keze után kapott, melyet Éba

a felvilágosodottság és türelem harczát. S most feljajdul, hogy ezek diadalma gonosztevőket menthet meg. Pedig jobb lenne megfontolnia, mily gyászos zavarba ejté szereplése az igazságszolgáltatást, — s mentül inkább tart tőle, hogy leveretése a bűnösök meuttségével járhat, annál inkább tartózkodnia kell szerepet kérni bármely modern államszervezeti ténykedésben, mert neki, az elfogultságnak, a vallási gyűlöletnek, a különböző religiók egymásra uszításának, mindig, minden körülmények között le kell vetetnie.

Uj szavazás elrendelése a tiszántúli egyházkerületi főgondnoki állásra.

A tiszántúli egyházkerület kebelébe tartozó egyházközségek nagytiszteletű presbyteriumaihoz a főgondnok új választására vonatkozólag egy körlevél küldetett széjjel, melyből átvesszük a következőket:

A főgondnoki hivatalra és még két világi tanácsbírói állásra a szavazatok alkalmával általános többséget senki nem nyervén: ezen hivatalokra újabb szavazás elrendelése lett szükségessé. És pedig a főgondnoki hivatalra bárha Tisza Kálmán és Vályi János urak jelentékenyen több szavazatot nyertek is, mint a többiek, s e szerint csak ők lennének újabb szavazásra kitűzendők, de miután az egyházkerületünkben érvényben álló szabályok határozottan azt tartalmazzák, hogy ha első szavazás alkalmával senki sem nyer általános többséget, 3 vagy 4 egyén jelölendő ki a legtöbb szavazatot nyert egyének közül: ezen szabályhoz alkalmazkodva, a főgondnoki hivatalra szavazásra kitűzettek: Tisza Kálmán, Vályi János, id. Gróf Ráday Gedeon és Ufalussy Miklós urak.

A két világi tanácsbírói állásra pedig mint legtöbb szavazatot nyertek: Tabajdy Károly (270), Simonffy Imre (208), ifju gróf Lónyay Menyhért (202), Kovács Ferencz (195). — Felkérte a nagytiszteletű presbyteriumok, hogy szavazataikat a főgondnokra és két világi tanácsbíróra a ki jelölt egyének közül együtt egy íven kiállítván, folyó évi július 25-ig az esperesi hivatalhoz küldjék be, hogy így azok az esperes urak által július 30-ra hozzám betérjeshetnek a gyülekezetre, tisztelettel vagyok.

Debreczen, 1883. június 28-án.

Révész Bálint.

püspök.

Napi hírek.

— Kossuth Lajos levele Debreczen városához. Nagy hazánk fia Kossuth Lajos már megküldte Debreczen városához intézett köszönő iratát, amaz üdvözlőre, mely 80-ik születésnapja alkalmából hozzáintézett. E levél apró bottal három sűrűn írott oldalra terjed, e egyike a legszembeknek, melyek a nagy hazafi tollából erednek. E levélben Kossuth ragyogó nyelven Debreczen városa emlékéhez kötött történeti visszaemlékezéseket is ír, s végül hatásos, megindító

nem vont el, de oly mozdulatlanul engedett át, hogy egy pillanattal nem merde tovább tartani. Már régt visszatertem volna ide, Franciaországba, ha kemény feji bányám, „halaszthatatlan üzleti dolgai“ —

„Ó nagyon szívére vette nővére halálát,“ jegyzi meg Éba komolyan.

Wardán boszusan vette egy székre magát. „Az örökös temetési harangszóval gyötör“ mondá Noéminek, ki eddig szokása ellenére, magát csendesen viselte és most résztvevőleg hajlott fel:

— Ó József, zengedez, mennyire fájnemek ünt így szenvedni látni! Töllem sohasem fog egy hangot sem hallani, mely emlékeztetne visszaidézné ezen szörnyű csapást, mely ünt sulyt. És pedig Noémi oly bensőleg szerette az elhunytat, virágokat és koszorukat küldött sírját felékesíteni! De gondolom, hogy nagy fájdalom után, szorakozást és enyhülést óhaj. Ó József! engem készen talál ezen fájdalom enyhítésére, mely folytonosan halált és gyászt beszél. Mily jól áll önként ezen a kabát sang de boue! Sokan hordják ezen szint Párizsban?

Mérgesen állt ismét fel Wardán s Ébához lépett, ki ezalatt az ablakhoz ült.

— „Engedje edes ajkáról hallani, hogy nem feledtet el,“ eszedett tolokodóan.

— Nem emlékszik reá, hogy nekemre és arcokra, kitűnő emlékező tehetséggel bírok?

— De én egy különös emlékezetet értek.

Éba vállat vont és nem felelt.

(Folyt. köv.)

meleg szavakban ad kifejezést e város-hoz fűzött haláljának. — A levél a polgármester urhoz volt czimezve, ki azt gondosan őrizi, s addig senkinek még csak nem is mutatja, míg a városi közgyűlésen fel nem olvastatik. E gyűlés július hó 13-án fog megtartatni. Olvasóink a nagybecsű levelet már a gyűlés napján fogják lapunkból megismerhetni.

— Gr. Degenfeld József Debreczen város és Hajdumegye főispánja tegnap délelőn családjával városunkba érkezett. Az indóházánál több megyei tisztviselő, — és Péchy százados ur, mint közel rokona várták. — A főispán ur most gyermeke vizsgájára érkezett, s ismételt ideutazásakor már állandóan körünkben marad, s a jövő hó 9-én történendő ünnepélyes beiktatást itt bevárja. — A beiktatást, mint magánuton értesülünk ünnepélyességgel szándékoznak összekötni egy a megyei és városi tisztviselők mint a közönség. — Az új főispán ur ma délelőn utazott el.

— Hajdumegye közgyűlése. Hajdumegye törvényhatósága folyó 1883 év július hó 9-én délelőtt 9 órakor Debreczenben rendkívüli közgyűlést tart. T a r g y a k : 1. A Nagyméltóság m. kir. Belügyminiszter urnak értesítő leirata, arról, hogy ő császári és apostoli királyi Felsége folyó év június 14-én kelt legfelső elhatározásával e megye főispánját Miskolczy Lajos urat saját kérelmére állásától felmentvén, e megye főispánjává legkegyelmesebben Méltóságos Gróf Degenfeld József urat nevezte ki. 2. Volt főispán urnak a megye bizottságához intézett bucsu irata. 3. Főispán beiktatás.

— Ft. Révész Bálint püspök ur a hét-főn délutáni vonattal utazik át Nyiregyházára, hogy az ottani ev. ref. templom szentelési ünnepélyén résztvegyen. A püspök urat rendkívüli nagy ünnepélyességgel tüntetik ki, s a vasuti időháznál a ref. közönség által ünnepélyes fogadtatásban részesítetik. A másnap tartandó szentelési ünnepélyen a püspök ur az imát fogja tartani az új templomban. Városunkból a püspök ural többben átrátnak az alkalmából Nyiregyházára.

— Számokérő szék tartatott ma a városháza nagy tanácstermében Simonffy Imre polgármester ur előlétele alatt.

— A tiszántúli ref. tanácsregyesület f. évi július 12. és 13-án tartandó közgyűlés iránt szép érdeklődés mutatkozik ugy helyben, mint vidéken. Az u. n. „vendéglátó bizottság“ mindenre kiterjesztí figyelmét, hogy vendégeink, — kik között tavol vidékről való is számosan lesznek, — itthon találhassák magukat Debreczenben. A jelentkezésre július 1. van kitűzve végső hatánapul, s ekként ma még nem tudhatjuk, hogy hányan jelennek meg vidékről a közgyűlésre, mindazonáltal városunk értelmiségének a tanügy iránt meleg érdeklődéssel viseltető tagjai, már eddig is annyi ajánlatot tettek minden felhívás nélkül, hogy 50—60 vendéget minden fennakadás nélkül kényelmesen el lehet szállásolni. A vasuti igazgatóságoktól is megérkeztek a kedvezményi jegyek, egyedül a m. északkeleti vasutársaság igazgatósága késik a válaszzal. Lehetetlen itt ki nem fejezni, azon óhajtat, hogy vajha az egyes egyházközségek is küldenének képviselőket ezen közgyűlésre, legalább is azok, melyeknek kebelében gymnasiumok vannak. Ily nemű képviseltetés nagy mértékben befolya a helyes tanügyi fogalmak terjedésére, melyre valóban nagy szükségünk van.

— A főispáni beiktatás jövő hó 9-én tartatik meg. Délelőtt 9 órakor a megyéné, 11 órakor pedig a városházánál. A beiktatást bankett fogja követni, mely 100 terültre rendeztetik.

— Városi közgyűlés fog tartatni július hó 13-án. E közgyűlés azért is különösen érdekes lesz, mert akkor fog felolvastatni nagy hazánk fia Kossuth Lajosnak Debreczenhez intézett köszönő levele, s Miskolczy Lajos volt főispán bucsu levele, melyet már mai számunkban van alkalmunk nyilvánosságra hozhatni.

— A debreczeni ag. hitv. ev. egyház f. évi július hó elsején délelőtt 11 órakor ima házában közgyűlést tart, melyre minden önnálló férfi tagjait tisztelettel meghívja — a z e l n ö k s é g.

— Egyházi szónoklat. Holnap július 1-én vasárnap délelőtt a kistemplomban nagytisz. Könyves Tóth Kálmán ur fog egyházi szónoklatot tartani.

— Debreczeni tanu a nyiregyházi törvényszék előtt. Papp György, kinek neve tudtán és akaratán kívül került bele a tiszta-eszlári perbe, tanuul megidézett, s hétfőn ott meg is fog jelenni.

— Egy fiatal tehetséges ügyvéddel szaporodott meg városunk. Dr. Malatinszki József debr. ifju a hét elején tette le a fővárosban az ügyvédi vizsgát.

— Hymen. Feldmann Jakab érsemjéni földbirtokos július hó 10-én vezet oltárhoz Nagy-Iklódon Hirsch Paula kisaszonyt.

— A régi egyforintos bankjegyek 1883. szeptember hó 30-ig minden osztrák és magyar állampénztárnál és hivatalnál elfogadtatnak. E határidőn túl, 1884. szeptember 30-ig csak a központi állami pénztárnál fogadtatnak el fizetesképen. Teljes értéküket azonban csak 1888. jun. hó 30-án ve-

szítik el. Mely határidőn túl sem fizetést, pen el nem fogadtatnak, sem be nem eshetnek semmiféle pénztárnál és hivatalnál.

— A kisdudóvoda vizsgája ma délelőtt tartatott meg. A kis apróságok rendkívül kedves és ügyes feleleteket adtak szorgalmas, türelmes tanítójukat Stah Ede urat méltán halmozták el az előismerő dícsérettel, a halás szülők.

— Bakos Sándor építő mester kinek lábát a kocsi eltörte már teljesen felépült az építető közönségnek ismét szolgálótára áll.

— A debreczeni iparos ifjuság egylete 1883. évi július hó 1-én tartandó évünnepélynek műsorozata: 1. Nyitány előadja Magyarai testvérek zenekara. 2. Előnkü megnyitó beszéd. Serli Ede egyleti elnök által. 3. Komoly szavalt. „A fogoly lengyel“ Csengei Gusztávól, előadja: Szabó Mihály egyleti tag. 4. „A válás fájdalma.“ Abtől, éneklő az egyleti dalkör. 5. Komoly szavalt. „A házról“ Petőffy Sándortól előadja: Nagy Gyula egyleti tag. 6. Vig szavalt. „Három a daru“ Tompa Mihálytól, előadja: Torjai Károly egyleti tag. 7. A ránd játssa Magyarai testvérek zenekara. 8. „Népdal egyveleg“ Mosonyi Mihálytól, előadja az egyleti dalkör. 9. Komoly szavalt. „A magyar nemzet“ Petőffy Sándortól, szavalja: Márai Imre egyleti tag. 10. Vig szavalt. „Alj meg feleségem“ Petőffy Sándortól, szavalja Weidner Gusztáv egyleti tag. 11. Komoly szavalt. „Elő szobor“ Vörösmarti M. től szavalja Surányi László egyleti tag. 13. Vig szavalt. „Ivás közben“ Petőffy Sándortól, szavalja: Kovács Lajos egyleti tag. 13. „Induló“ előadja: Magyarai testvérek zenekara. A szavalók közül 3 egyleti tag, az egyleti jutalomdíjban részesülend, mely a bíró bizottság által az ünnepély alkalmával ki fog osztatni. A rendezőség.

— Szintársulatunk a krisztinavárosi szinkörben estörtökön este Wilbrandt egyik sziumvetet a „Fabricius leányát“ hozta színe meglehetősen számú közönség előtt. A darab, mely a drámai jeleneteknek nines ugyan híjjával, de szaturálva van német szentimentalizmussal, nem tudott hatást kelteni. A szereplők kivétel nélkül igyekeztek megfelelni, de nem mindnyájuknak sikerült. Legtöbb tapsot aratott Ditróy, ki átgondoltan ábrázolta a volt fegyenczet, „Fabricius“. Több ízben kihívták a felvonások végével. Jó szerepe volt Kissnének, ki a czimzerepet játszott, de igen szintelenül és bágyadtan. — Tegnap Gyory Vilmosnak a „Juleskompani“ című népszínműve körül először színe.

— A Bolgár-Schleyer párbajjegyben, mely utóbbinak halálával végződött, megtartott a végtárgyalás a bécsi esküdtészek előtt. A vádat Pelsér államügyész adta elő, Bolgár fővádlottat Markbreiter, és Briller és Brandeis segédek Singer és Benedikt ügyvédek védelmezték. A vádlelő előadja a párbaj történetét s kéri a párbajozók megbüntetését a btk. 164. §. értelmében. Kihallgatottat első sorban a fővádlott. Bolgár Ferencz. Előadja, hogy a párbaj hírlapi közlemények folytán keletkezett, hogy ő nem szándékozott Schleyer ezredet sérteni és midőn a párbajra kényszerítették, akkor is azon tudattal állott ki, hogy az összemérkezésbe nem lesz baj egyike nézve sem. Kihallgatottat továbbá a két segéd és két tanu. A bizonyítási eljárás befejezése után az esküdtészek visszavonult s rövid idő múlva kimondta a határozatot, mely szerint Bolgár szerkesztő és segédei mint vádlottak a párbajnál ellenállhatatlan kényszerhelyzet befolyása alatt cselekedtek s így nem vétkesek. A törvényszék erre a vádlottakat felmentette.

— Majomszínház. Két előadása volt már eddig a majomszínháznak s mondhatjuk, hogy a kik megtekintették azoknak nem kellett azt megbánniuk mert mulattat estében részesültek. Ritkán lát az ember annyi szép s rendkívül ügyesen betanított kutyát és majmot, mint eszínházban, melynek megtekintését ajánljuk a közönség figyelmébe.

— Tüz. Az utóbbi időben ugyancsak gyakran fordulnak elő tüzesetek városunkban. Ma reggel 6 órakor híriül adták az O. T. őrtauyán — nem a harangzó — hogy perczese utca 661 sz. háznál tűz ütött ki. A nyomban kivonult tűzoltók, csakugyan lángban találták a nevezett ház udvarán lévő ólat. Roppant szerencse, hogy a segély idejékorán jött, mert a szorosan egymás mellett álló nádas házak a legnagyobb veszélyben voltak és nagy szerencsétlenség tünténhetett volna. Igazán türetetlen állapot már az a torony őrség, ime ma negyedik tűz van hat nap alatt és ezek közül egyet sem vett észre a toronyőr, vajon lesz már ezen a bajon segítve, vagy bevárják míg valami nagy szerencsétlenség kényszerít reá? Am tessék garaszkodni, de nem a közbiztonság rovására.

— Tisza-Eszlár — B.Ujváros. Emlekeznek olvasóink, hogy hire járt, mikép B. Ujvárosról egy zsidó fiu tünt el, ki egy ottani csizmadinál inaszkodott. A mester feljelentése szerint ez eltűnésnek a zsidók rituális céljaival kellett összefüggésben lenni. A hivatalos vizsgálat megejtetvén kisült, hogy a fiu megszókött, s jó egészségben él napjait.

— Zeneestély. Ma este a Magyarai testvérek jól szervezett zenekara a „Bika“

szálloda udvarke körülményre a t

— Elitélik kalomból, hogy a Soly mosi gyilkoltatására a „Pesti Hirlap“ azon kérdést is vádlottakat s il legfőbb és legn hogy a gyilkoss közönséges, aká olyatén módon, is elfogadható

IGÉR

Bécs va

júli

Főnyere

3 fo

Magyar ve

júli

Főnyere

na

Mint már l

végén levő

majom

sz előad

mely előad

tiszt

Kezdet

Helyek

40 kr. 111

alóli gyerr

tonák örme

helyen csak

Vasárnap

adás leend,

a mésk mint

Szünet id

a n. é. közöns

V

KV

köszvé

Erv-ik óta

csuz. és ideg

Valamint jelesn

fi

sz

hly

fajd

köté

ellen; főként

gyaloglások

és mint aggkor

Valddi min

Főrakt

cs. kir. udv. sz

Ára eg

Ezenkívül

város és mez

lyek időnként

téteinek.

Szives fig

sítmény vásárl

éséget, minden

köszvény folya

az egyes üvege

mindenkor a fe

lávra.

Valddi mi

DEBRECZI

szertárban és

don Janky Ant

rencznél, Misk

Csáthy Gyula,

rolnál, Nyireg

Szónokon: H

és gyógyszerár

MAGYAR Vörös-Kereszt-Egylet SORSJEGYEK.

Évenként 3 sorsolás.

Évenként 3 sorsolás.

Évenként 3 sorsolás.

Legközelebbi húzás f. évi július 1-én.

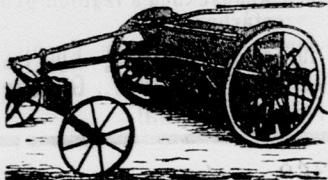
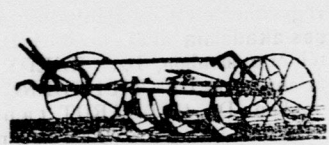
Ezen húzásban főnyeremény 50,000 forint. Továbbá 1 nyeremény a 5000 frt, 4 nyeremény a 1000, 10 nyeremény a 500 frt, 25 nyer. a 100 frt, 30 nyer. a 50 frt, 52 nyer. a 25 frt.

A nyeremény sorsolásán kívül törlesztési sorsolás is történik; minden e törlesztési sorsolásban a legkisebb nyereménnyel húzott sorsjegy tovább játszik a főnyereményre.

Ezen sorsjegyek a napi árfolyam szerint kaphatók a

PESTI MAGY. KERESK. BANK VÁLTÓÜZLETÉBEN

Budapest Dorottya-utca 1. sz.
valamint minden bank- és váltóháznál az országban.

Sack-féle gazdasági gépek.

A természeti munkaidény bekövetkezén, van szerencsém a t. cz. gazdákönoség nek: SACK RUDOLF gyári gépek, már a vidéken is előnyösen ismert földművelési gépeit és eszközeit u. m.:

könnyű hármas ekét, kapáló és töltőgető ekéit, sorvetőgépeit sat. felajánlani és egyszerűsöd tudományára hozni, miszerint azok

BERGER HENRIK úrnál Debreczenben is készítenek tartalmak és gyári áron árultatnak.

Propper Samu

gyári képviselő.

561,306 varrógép

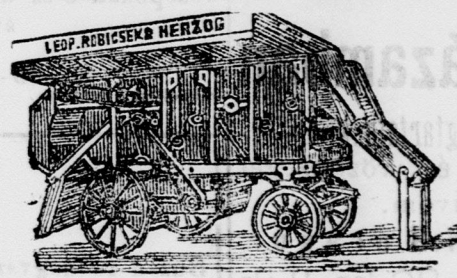
vagyis több mint a föld összes varró-gép gyártmányának harmadrésze adott el a múlt évben a Singer Manuf. Co. által és a legutóbbi 10 év alatt ezen géppel 4 millió varrógépnél többet adott el. Ezen rendkívüli eredmény edj meg a bizonyítványt az eredeti Singer-varró gépek jószágáról, melyek ülönben a folytonos észszerűsítés és újítás által oly tökéletesek, mint egyetlen más gyártmány sem. Különösen az új lábbjót az, mely rendkívüli előnyvel bír, mert míg a más szerkezetű járása hamar megnehézül, ez soha meg nem kopik. — s mindig egyformán könnyen jár, annyira, hogy gyenge és öreg személyek által is könnyen kezelhető. Az eredeti Singer gépek gyári áron jótállás mellett 1 frt heti részletfizetésre ad el.

NEIDLINGER G., Debreczen, piacz-utca 2145.

Cs kir. szabadalmazott cséplőgép,

csak EGY forgattyútengelyvel.

Kevés gőzfogyasztás nagy munkaképesség.

Legegyszerűsőbb és legártósabb szerkezet.

Könnyű járása! Nagy megtakarítás a kezelő személyzetben és gépolajban! Kedvező fizetési feltételek. Leiratok és árjegyzékek ingyen.

Robitsek Lip & Herzog, Bécs, Präterstrasse 50 sz.

Mindenemű gazdasági gépek raktára.

Rohitsi Savanyuviz

„Tempel forrás”

legtisztább sós-égyvényes savanyuviz ajánlatik mint a legkedveltebb itató szer, továbbá gyomor és béhurut, gyomortágulás, váltóláz s egyáltalában minden hurutos bántalmaknál.

1 pintes üveg	28 kr.
1 itezés	22
1 meszelyes	16

Kapható minden nagyobb ásványviz és fűszeráru kereskedésben.

BUDAPESTI HIRLAP

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, hétfőn és ünnepek utáni napokon is.

Szerkesztők és kiadó-tulajdonosok:

CSUKÁSSI JOZSEF és RAKOSI JENŐ.

Előfizetési ára:

Egész évre 14 frt. Félévre 7 frt. Negyedévre 3 frt 50 kr. Egy

hóna 1 frt 20 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
IV. ker. kalap-utca 16. sz.

A „Budapesti Hirlap” nem pártlap.

Pártja — olvasóinak kiterjedt köre. Szolgálatokat nem kíván se kormányának, se jobb, se balpártnak tenni, csupán a közönségnek és, a mi ugyanaz, az országnak. Miből állanak ezek a szolgálatok? Első sorban abból, hogy mindenről a mi az országon belül vagy kívül akár politikai, akár társadalmi, akár művészi, akár tudományos téren fölmerül: hiven, pontosan, gyorsan, röviden, de mégis kimerítően és részleghajlás nélkül értesítse közönségét. E tekintetben egy hazai lap sem mulja fölül a „BUDAPESTI HIRLAP”-ot. Vannak a nagyobb és drágább lapok, melyek terjedelmesebben tudósítanak, de nincs mely pontosabban és pártatlanabban adná értesítéseit. A „BUDAPESTI HIRLAP” olvasó közönségén és írón kívül nincsen senkinek e kerek földön lekötöztetve, se osztálynak, se pártnak, se kormányának, se nyilvános vagy magán társaságoknak: a „BUDAPESTI HIRLAP” a legfüggetlenebb lap Magyarország fővárosában, a hol az egyik lap a pénzügynek, a máéik egy-egy hatalmas vasútnak s más ily vállalatoknak a harmadik a kormányának, a negyedik a zsidóknak, az ötödik egy-egy felekezetnek, a hatodik a szabadkőműveseknek, a hetedik nyolczadik egy-egy pártnak a jármát viseli. A „BUDAPESTI HIRLAP”-nak csak egy hatalmasság parancsol, az diktálja vezércikkeit, az szabja meg magatartását, s e hatalmasság: a nagy közönség és az ország azonos érdeke. Ennek tesz szolgálatot, a ki a „BUDAPESTI HIRLAP”-ot pártolja. Nekünk nincs kitől féljünk, nincs kitől remegjünk, kivéve olvasó közönségünket, a mely itél szavaink és cselekedeteink felett.

A „BUDAPESTI HIRLAP” rendes tartalma a következő:

- I. Politikai és társadalmi vezércikkek.
- II. Tudományos, ismeretterjesztő és mulattató tércák, mindennap rendszeresen kettő.
- III. Az apró politikai hírek, a fővárosi ügyek, az egyesületek, a művészetek rovata.
- IV. A fontosabb események bővebb leírása külön cikkekből.
- V. Távirati tudósítások.

VI. Napi események rovata.

VII. Közgazdaság.

Ezenkívül a mellékletben rendszeren egy-egy vezércikk a társadalom valamely osztályának érdekeiről, országgyűlési tudósítások, tárcák, törvényszék, vidéki hírvivat, önálló ismeretterjesztő, szórakoztató cikkek, tudósítások a diváról, hasznos tudnivalókról és általában egy-egy regény.

A „Budapesti Hirlap” rendes írói: Csukássi József szerkesztő, b. Kaas Ivor, gr. Teleki Sándor ezredes, Rákosi Jenő, Balog Pál, Benedek Elek, Berényi László, Kacziány Géza, Rákosi Viktor, Szokolay Kornél, dr. Volf Vilmos.

Rendkívüli alkalmakkor lapunk rendes terjedelme, a mely 12 oldalnyi, hol egy fél, hol egy egész ívvel kibővíti. Nagyobb ünnepekre ünnepi számokat adunk ki a feldolgozott hírlapi napi anyag mellett becses és érdekes tartalommal.

Kiváló események színelvételén kívül a hírvivatot küldjük, akik ügyességük és megbízhatóságuk által egyaránt lekötöztetik a közönséget és a szerkesztőséget. Bécsben, Berlinben, Párisban, Londonban rendes tudósítóink vannak, a kik közvetlen benyomásai alapján adnak hírt arról, a mi a világvárosok lakóit foglalkoztatja.

A „BUDAPESTI HIRLAP” a legolcsóbb politikai, szépirodalmi, társadalmi és gazdasági napilap.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Félévre 7 frt. — Évnegyedre 3 frt 50 krajcár. — Egy hónap 1 frt 20 krajcár.

Az előfizetés legegyszerűbben postautalvánnyal teljesíthető e címen:

„Budapesti Hirlap” Budapest, kalap-utca 16-ik szám alatt.

Tisztelettel ajánljuk a „BUDAPESTI HIRLAP”-ot első és rendíthetetlen hirdetőjét a magyar nemzeti állam érdekeinek, a magyar közönség lekötöztető figyelmébe.

Csukássi József, Rákosi Jenő,

a „Budapesti Hirlap” kiadó-tulajdonosai.

Mutatványokkal szívesen szolgál a kiadóhivatal.

Debreczen, 1883. Nyomatott a „Debreczeni Ellenőr” könyvnyomdájában. Piacz. SIMONFFY-ház